

da i det mindste forlange, at der skal staa paa den indførte Margarine „udenlandsk“ og paa den danske „dansk“, saa er der dog derigennem givet Køberne en Sikkerhed for, at den Margarine, de købe, er dansk Fabrikat, naar de ønske at faa den danske Margarine.

Jeg kommer dernæst til § 5. Der staar: „Margarine maa hverken her fra Landet udføres, her til Landet indføres eller transiteres i andre Beholdere end Margarinebeholdere, jfr. § 2. Landbrugsministeren kan forbyde Udførsel og Transitering af Margarine her fra Landet“. Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) var imod, at Landbrugsministeren skulde have denne Ret. Det er jeg ikke enig med det ærede Medlem i; tværtimod, jeg siger, at naar der kan være Tilfælde, hvor Udførsel maa forbydes, bør Landbrugsministeren have denne Ret, og jeg gaar videre og siger, at hvis der kan være Tilfælde, hvor det er korrekt at forbyde Indførsel fra bestemte Steder, skal Landbrugsministeren have denne Ret ogsaa, jeg mener derfor, det bør tilføjes: ikke blot ved Udførsel, men ogsaa ved Indførsel i de Tilfælde, hvor Landbrugsministeren finder det absolut nødvendigt.

§ 6 indeholder i sidste Del af Stykket en Bestemmelse om, at „over Indførsel af Margarine skal der føres Bog efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift; det samme gælder Forhandling, Udlevering fra Oplag eller Konsignationslagre eller Fordeling ved Brugs- og lignende Foreninger af Margarine i Partier paa 20 Pund eller derover“. Jeg tror at maatte sige, at al denne megen Bogføring paa Margarinefabrikkerne er unødvendig. Saa vidt mig bekendt har der ikke i de forløbne Aar været nogen Anledning til at se, at der paa nogen af Fabrikkerne er foregaaet Uregelmæssigheder af en eller anden Art. Jeg mener, at det er et for stort Arbejde, der derved paalægges Fabrikkerne, og at det ligeledes er et overmaade stort Arbejde, der paalægges Margarineinspektøren, naar man ved, hvor meget der skal udføres af ham. Han kommer kun en enkelt Gang, og saa er det for ham et meget stort Arbejde at gaa det igennem, og det er vistnok tvivlsomt, om han overhovedet kan se det igennem. Jeg er yderligere derimod, fordi det ikke længere er saaledes som tidligere. Nu ved Politiet bestemt Besked om, hvem der handler med Margarine, saaledes at det kan faa Oplysning om selv det allermindste Udsalgssted for Margarine. Jeg tror derfor, at der paa det

Omraade kunde ske nogen Indskrænkning til Gavn for det hele.

Saa er der § 7. Der staar der: „Det er forbudt at tilvirke, indføre og udføre, transitere eller forhandle Margarine, hvis Indhold af Smørfedt overstiger 10 pCt.“ Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) mente, at det var ukorrekt at sætte denne Grænse paa 10 pCt., idet det var forkert at forhindre, at der kom mere Smør i Margarinen end 10 pCt. Jeg er tilbøjelig til at holde med det ærede Medlem. Naar man vil gøre Margarinen bedre, skal det ikke forbydes, men det kan paa den anden Side efter Motiverne godt være, at Landbrugsministeren har nogen Ret deri, saa jeg vil maaske alligevel anse det for det klogeste at gaa bort fra den tidligere Bestemmelse, og holde sig til de 10 pCt.

Det ærede Medlem for Aalborg var heller ikke glad ved, at det skulde være forbudt at foretage nogen som helst Blanding af Margarine og Smør i Forretningslokalerne hverken ved Forhandling en detail eller en gros (N. C. Christensen: Jo!) Naa, var det ærede Medlem tilfreds med det? Jeg syntes, det ærede Medlem udtalte sig paa en anden Maade, men saa tager jeg det i mig igen. Jeg er nemlig meget tilfreds med denne Bestemmelse. Jeg tænker mig, at man deri faar et Værn imod adskillige Forretninger, som, efter hvad der er meddelt mig, findes her i Landet — hvorvidt det er korrekt eller ej, skal jeg ikke kunne bevise, jeg kender det ikke personlig —, og som anmelde sig som Margarinefabrikker, men hvis Margarinevirksomhed bestaar i, at man i disse Fabrikker sammenælder og omælder den indførte Margarine med eller maaske uden nogen Tilsætning, det kender jeg ikke. Jeg tror nok, at den Slags er uheldigt for de rigtige Margarinefabrikker, idet for det første vore egne Fabrikker ikke alene ikke ligestilles med, men blive daarligere stillede end disse derved, at disse jo faa Margarinen indført aldeles frit. Jeg tror tillige, at der paa andre Omraader kunde være Ønsker oppe om at blive fri for den Slags Fabrikker, der i Virkeligheden ikke ere Fabrikker.

Der kommer dernæst i § 8 en Bestemmelse om Farvenuancerne paa Margarinen, at den ikke maa have en stærkere gul Farve end „Nr. 9 i den af Indenrigsministeren ved Stadfæstelsen af Loven af 5. April 1888“ fastsatte Skala. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man der kom lidt længere ud og f. Eks. fik Lov til at gaa ét Par Nummere højere op. Thi det ved